

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSpraak

CvB.VO/HBO.2012.168 - U.2012.011
12 november 2012

in de zaak van:

ing. L., appellant,

gemachtigde: M.L.

- tegen -

De Stichting U. te Z., verweerster,

gemachtigde: mr. J.W. Janse – Velema.

1. De procedure

Bij beroepsschrift van 8 augustus 2012, ingekomen bij het secretariaat van de Commissie van Beroep op 9 augustus 2012, heeft appelland beroep ingesteld tegen de besluiten van verweerster van 28 juni 2012 en 4 juli 2012. In deze besluiten heeft verweerster aan appelland gemeld dat hij schriftelijk wordt berispt wegens plichtsverzuim en dat hij op staande voet wordt ontslagen wegens het grovelijk veronachtzamen van de plichten die zijn dienstverband met zich meebrengt en een onherstelbaar beschadigd vertrouwen.

Verweerster heeft op 27 augustus 2012 een verweerschrift ingediend.

Appelland heeft op 17 september 2012 een schriftelijke reactie op het verweerschrift aan de Commissie doen toekomen, welke hij per mail op 24 september 2012 heeft aangevuld.

Vervolgens heeft verweerder per mail op 25 september 2012 een extra productie aan de Commissie gestuurd.

Op woensdag 26 september 2012 is het beroep van appelland behandeld in een openbare zitting in Den Haag. Daarbij is appelland verschenen, vergezeld van zijn gemachtigde. Namens verweerster zijn verschenen de heren drs J., B. en S., bijgestaan door de gemachtigde mr. J.W. Janse-Velema. Verweerster heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

2.1 Appelland is vanaf 1 augustus 2010 bij verweerster in dienst als docent Natuurkunde aan het O. College. Per die datum is een eerste tijdelijk dienstverband aangegaan.

2.2 Op basis van een positieve beoordeling in maart 2011 heeft appelland per 1 augustus 2011 een dienstverband voor onbepaalde tijd gekregen.

2.3 Op 15 maart 2012 heeft met appellant een beoordelingsgesprek plaatsgevonden over de periode maart 2011 –maart 2012 (het beoordelingsgesprek). Appellant heeft een beoordeling gekregen met als eindoordeel de kwalificatie B “voldoet nog niet aan de eisen”. Appellant heeft deze beoordeling voor gezien ondertekend en akkoord doorgestreept.

2.4 Op 20 april 2012 heeft de locatiedirecteur een gesprek gevoerd met appellant in aanwezigheid van de plaatsvervangend directeur. Volgens het gespreksverslag is appellant aangesproken op het feit dat hij een schriftelijke overhoringniet tijdig heeft nagekeken en dat hij een klas 10 minuten na aanvang van de les heeft laten vertrekken. Voorts is daarbij gemeld dat nog geen verbetering is geconstateerd op de tijdens het beoordelingsgesprek afgesproken ontwikkelpunten, waarbij de locatiedirecteur heeft meegedeeld dat een gesprek met de algemeen directeur plaatsvindt als appellant zich niet verbetert. Het gespreksverslag is door appellant voor gezien ondertekend, het woordje akkoord is doorgestreept.

2.5 Op 22 mei 2012 heeft een gesprek tussen appellant en de locatiedirecteur plaatsgevonden naar aanleiding van een klacht over de wijze waarop appellant een schriftelijke overhoring heeft afgenomen.

2.6 Op 6 juni 2012 heeft de algemeen directeur in de aanwezigheid van de locatiedirecteur met appellant een gesprek gehad. Bij brief van 7 juni 2012 heeft de algemeen directeur dit gesprek bevestigd en daarbij meegedeeld dat het voornemen bestaat om appellant schriftelijk te berispen. Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de hem in laatstgenoemde brief geboden mogelijkheid om zijn zienswijze binnen 3 weken daarna mondeling of schriftelijk kenbaar te maken.

2.7 Bij brief van 28 juni 2012 heeft verweerster appellant meegedeeld dat zij het definitieve besluit heeft genomen om appellant wegens plichtsverzuim schriftelijk te berispen en heeft zij hem van die berisping in kennis gesteld.

2.8 Op 2 juni 2012 hebben de algemeen directeur en de plaatsvervangende directeur in aanwezigheid van de directeur P&O een gesprek met appellant gevoerd over de wijze waarop appellant cijfers heeft gegeven aan leerlingen van de klassen M3B en B2B en deze cijfers in het leerlingadministratiesysteem Magister heeft ingevoerd. Aan appellant is aan het eind van het gesprek meegedeeld dat hij werd vrijgesteld van werk met behoud van salaris en dat de Stichting juridisch advies zou inwinnen.

2.9 Bij e-mail van 4 juli 2012 te 06.49 uur aan de heer B. heeft appellant zich ziek gemeld.

2.10 Bij brief van 4 juli 2012 heeft de Stichting appellant op staande voet ontslagen. In de ontslagbrief wordt als reden aangegeven, dat appellant voor diverse leerlingen in meerdere klassen onjuiste cijfers heeft gegeven en ingevoerd in Magister en cijfers voor niet bestaand of gemaakt werk heeft gegeven.

2.11 Bij beschikking van de kantonrechter te Delft van 19 september 2012 is de arbeidsovereenkomst tussen partijen met ingang van 1 oktober 2012 ontbonden voor het geval dat zal komen vast te staan dat het op 4 juli 2012 gegeven ontslag op staande voet geen stand houdt, zulks wegens een gewichtige reden bestaande uit een verandering van omstandigheden. Daarbij is aan appellant geen vergoeding toegekend.

3. De standpunten van partijen

Het standpunt van appelland

Ten aanzien van de berisping

3.1. Appelland heeft aangevoerd dat verweerster in redelijkheid niet tot het besluit heeft kunnen komen om hem te berispen, nu in de brief geen concrete reden voor een berisping wordt genoemd, doch slechts in meer algemene termen wordt gesproken over tekortkomingen in het functioneren en het niet nakomen van afspraken en van plichtsverzuim geen sprake is. Appelland heeft zijn standpunt, (in de woorden van de Commissie hierna verkort weergegeven) als volgt toegelicht.

3.1.1 De berisping is gebaseerd op drie eenzijdige opgestelde verslagen van zijn werkgever, die hij niet voor akkoord heeft getekend. Verweerster heeft zonder opgave van concrete redenen gesteld dat er sprake was van plichtsverzuim. Appelland was niet van tegen hem gerichte klachten van leerlingen en ouders op de hoogte.

3.1.2 Met het verslag van 20 april 2012 is appelland niet akkoord gegaan. Het blijkt slechts om één klachtbrief betreffende het niet nakijken van een schriftelijke overhoring te gaan. Appelland heeft in die brief geen inzage gehad. Appelland erkent dat hij de toets was kwijtgeraakt en dat het daardoor langer heeft geduurd voordat de toets werd nagekeken, maar hij heeft de klas hiervan voortdurend op de hoogte gehouden. Uiteindelijk is de toets gevonden en nagekeken, zoals afgesproken.

3.1.3 Appelland heeft weliswaar een klas eerder naar huis laten gaan, zoals in het verslag van 20 april 2012 is vermeld, maar dit was uit coulance omdat alle lesstof al was behandeld en de kinderen volgens appelland tijdens dit negende lesuur na gym bekeerd waren, waarbij hij de leerlingen heeft verzocht zachtjes te doen om andere klassen niet te storen. Nadat de schoolleiding appelland hierop heeft aangesproken, heeft hij geen klassen meer eerder naar huis gestuurd.

3.1.4 De klacht van een leerling over de wijze waarop een toets is afgenomen door deze op/via een beamer te projecteren, waarover het gesprek van 22 mei 2012 ging, is niet aan appelland overhandigd en appelland betwist het bestaan van deze klacht totdat hij deze heeft gezien. Appelland was niet op de hoogte van de regel dat toetsen niet via de beamer geprojecteerd en afgenomen mogen worden. Omdat drie leerlingen tijdelijk uit de les weg waren, heeft appelland de toetsduur verlengd; toen de drie leerlingen in de klas terugkeerden, heeft hij de vragen op de beamer terug gescrolld. Appelland kan zich voorstellen dat leerlingen door de samenloop van omstandigheden wat uit hun doen zijn geraakt, maar is van mening dat hier geen sprake is van plichtsverzuim.

3.1.5 De beoordeling van 15 maart 2012 is niet representatief voor het functioneren van appelland in alle klassen over het gehele schooljaar, maar betrof op verzoek van appelland de meest uitdagende klas. Het beoordelingsverslag is niet representatief en onzorgvuldig. Opmerkelijk is dat dezelfde leidinggevende appelland een jaar eerder op alle punten met een D heeft gewaardeerd en dat de beoordeling van 15 maart 2012 circa vier maanden later wordt aangehaald om hem te berispen.

3.1.6 Verweerster heeft appelland in het besluit van 28 juni 2012 waarbij hij is berispt, niet gewezen op de mogelijkheid daartegen bij de Commissie van Beroep in beroep te komen.

Ten aanzien van het ontslag op staande voet

3.2 Appelland stelt zich op het standpunt dat het ontslag een dringende reden ontbeert en het besluit daartoe niet correspondeert met de werkelijkheid. Ter toelichting heeft appelland het volgende (in de woorden van de Commissie wederom verkort weergegeven) aangevoerd.

3.2.1 Ten aanzien van het verwijt dat de becijfering van de toetsen, naar appelland volgens de verweerster heeft erkend, niet overeenkomt met de inhoud van de toetsen van klas M3B, geeft appelland aan dat hij bij het nakijken rekening heeft gehouden met hetgeen de leerling waarschijnlijk heeft bedoeld. Omdat hier sprake is van Mavo- leerlingen heeft appelland rekening gehouden met het individu. Een correctiemodel voor deze toets was niet voorhanden; een collega gaf aan dat dit ook niet nodig was. Appelland had wel de intentie correctiemodellen voor deze toetsen te gaan opstellen. Appelland heeft de toets naar eer en geweten nagekeken.

3.2.2 Appelland bestrijdt dat de cijfers op de toetsen zelf niet corresponderen met de cijfers in Magister. Wel erkent hij dat hij zich vergist kan hebben, maar hij betwist dat hij opzettelijk verkeerde cijfers in Magister heeft ingevoerd. Appelland heeft bij het nakijken van de toetsen direct de cijfers in Magister ingevoerd. Toen hij vervolgens verzocht werd de toetsen aan de schoolleiding te overhandigen, heeft hij onder grote tijdsdruk, op zijn vrije dag de toetsen alsnog van cijfers voorzien. Het kan zijn dat hij hierbij fouten heeft gemaakt. Voorts ontkent hij ten stelligste dat hij het fingers van cijfers heeft toegegeven: de cijfers in Magister zijn de juiste en hij heeft geen cijfers gefingeerd, aldus appelland.

3.2.3. De voor het ontslag aangevoerde redenen zijn noch objectief, noch subjectief dringend van aard. Geen van de gronden waarop verweerster appelland heeft ontslagen, komen in de buurt van de in artikel 7:678 BW opgenomen lijst van redenen. De werkgever heeft evenmin rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appelland: als gevolg van het ontslag op staande voet heeft appelland geen recht op een WW-uitkering en met de leeftijd van 59 jaar is de kans klein dat appelland op korte termijn een functie elders zal vinden.

Het standpunt van verweerster

Ten aanzien van de berisping

3.3 Verweerster heeft als verweer gevoerd dat het besluit tot berisping correct en op goede gronden is genomen. Ter toelichting heeft zij volgende (in de woorden van de Commissie wederom verkort weergegeven) het volgende aangevoerd.

3.3.1 Anders dan appelland heeft gesteld, was hij wel degelijk op de hoogte van de klachten die door leerlingen en ouders jegens hem zijn geuit. Deze klachten zijn weliswaar niet altijd schriftelijk ingediend, wel zijn zij telkens met appelland besproken.

3.3.2 Ondanks de beloftes die appelland in het beoordelingsgesprek heeft gedaan, was er op de in het gesprek genoemde ontwikkelpunten geen verbetering te zien.

3.3.3 Op 20 april 2012 is met appelland gesproken over de toets die 13 februari 2012 was gemaakt en die appelland was kwijtgeraakt zonder dat aan zijn teamleider of locatiedirecteur te melden, en het te vroeg naar huis sturen van een klas op 19 april 2012 hoewel hij al diverse keren erop was aangesproken dat hij lessen niet voortijdig mocht beëindigen. Appelland heeft deze feiten erkend en gezegd dat het niet weer zou gebeuren.

3.3.4 Op 22 mei 2012 heeft de schoolleiding opnieuw met appelland moeten spreken naar aanleiding van een klacht over het afnemen van een schriftelijke overhoring zonder de daarvoor geldende regels in acht te nemen, nu de toets met behulp van een beamer werd geprojecteerd.

3.3.5 Appellant ziet niet in waar bij hem het probleem ligt. Appellant dient zich te houden aan de voor hem geldende verplichtingen en richtlijnen, maar is daarin nalatig. Daarmee gaat hij voorbij aan de primaire taak van verweerster, namelijk het verzorgen van goed onderwijs.

Ten aanzien van het ontslag op staande voet

3.4 Verweerster stelt zich op het standpunt dat het ontslag op staande voet terecht en onder opgave van een zowel objectief als subjectief dringende reden is verleend. Zij voert daartoe, kort samengevat en voor zover relevant, het volgende aan.

3.4.1 Op 20 juni 2012 bleek dat appellant voor het werk van een groot aantal leerlingen al wel cijfers in Magister had ingevoerd, maar dat die leerlingen het werk nog niet door appellant nagekeken retour hadden ontvangen. Volgens verweerster heeft appellant erkend dat hij deze cijfers van leerlingen heeft gefingeerd en cijfers heeft ingevoerd die niet met de werkelijke cijfers overeenkomen. Er bestaat bij verweerster absolute zekerheid dat in een groot aantal gevallen de cijfers niet overeenkomen met de werkelijkheid.

3.4.2 Uit stukken blijkt dat appellant tot op heden geen correctiemodellen, noch toetsvragen, noch het ontbrekende werk heeft aangeleverd. Appellant moest bij herhaling worden opgeroepen om tekst en uitleg te geven en er was uiteindelijk een dienststopdracht nodig om hem op school te laten komen om de opdrachten te kunnen overhandigen.

3.4.3 Verweerster meent dat appellant, nu hij onjuiste cijfers heeft gegeven en ingevoerd in Magister en cijfers voor niet bestaand of gemaakt werk heeft gegeven en in Magister ingevoerd, deze zijn taken grovelijk heeft veronachtzaamd en dat deze gedragingen op zich al een dringende reden vormen.

4. Beoordeling van het geschil

Algemeen

4.1. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 CAO voortgezet onderwijs en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellant in zijn beroep ontvankelijk.

4.2 Ofschoon appellant in het besluit van 28 juni 2012 niet op de beroepsmogelijkheid is gewezen, is hij gezien de gronden van zijn beroep en zijn toelichting daarop door dit formele gebrek niet in zijn belangen geschaad. Het beroep van appellant op die omstandigheid wordt daarom verworpen.

Ten aanzien van het bestreden besluit tot berisping

4.3.1 Verweerster heeft aan de berisping tekortkomingen en het niet nakomen van afspraken zoals verwoord in de beoordeling van 15 maart 2012 ten grondslag gelegd, welke zij kwalificeert als plichtsverzuim. Sommige van de in dat verband door verweerster aangevoerde feiten zijn door appellant erkend, zij het dat hij daarbij vervolgens feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die een verklaring voor zijn gedragingen of handelen vormen.

4.3.2 Op het moment dat verweerster na het R&O gesprek oftewel beoordelingsgesprek op 15 maart 2012 constateerde dat er ondanks de ter gelegenheid van dat gesprek gemaakte afspraken niet of onvoldoende verbetering in het functioneren van appellant was opgetreden, had het op de weg van verweerster gelegen om appellant op de betreffende verbeterpunten in zijn functioneren

adequate begeleiding aan te bieden. Weliswaar zijn data afgesproken om de ontwikkeling in het functioneren van appellant te evalueren, maar verweerder heeft die geagendeerde gesprekken naar de Commissie uit de daarvan overgelegde verslagen afleidt, veeleer aangewend om hem (nieuwe)klachten voor te houden en, zonder nader onderzoek naar de gegrondheid daarvan, daaraan een waarschuwend karakter te geven. Naar het oordeel van de Commissie is daardoor geen sprake geweest van een traject waarin appellant in de ontwikkeling van zijn verbeterpunten adequaat is begeleid door een (interne of externe) coach. Dit had wel van verweerder als goed werkgever mogen worden verwacht, temeer nu ter gelegenheid van de mondelinge behandeling is gebleken dat het haar bekend was, en zij in ieder geval erop bedacht diende te zijn, dat appellant in zijn functioneren werd gehinderd door de afwikkeling van een echtscheiding en, naar algemeen bekend is, de verwerking van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis niet van de ene op de andere dag plaatsvindt. Daarbij komt dat verweerder de andere klachten die volgens haar over de handelwijze van appellant zijn geuit, niet althans onvoldoende heeft onderbouwd, ofschoon dat gelet op de betwisting van die klachten door appellant wel op haar weg lag. In dit verband klemt dat ter gelegenheid van de mondelinge behandeling is gebleken dat de richtlijnen voor de docenten met betrekking tot het maken van de toetsen met behulp van de beamer niet voldoende duidelijk waren (gemaakt) en voorts dat van de zijde van verweerder is verklaard dat het maken van toetsen met behulp van de beamer in principe wel was toegestaan, maar niet wenselijk werd gevonden. Bij de mondelinge behandeling is verder gebleken dat het cijfer van de zoekgeraakte schriftelijke overhoring uiteindelijk, hoewel te laat, correct tot stand is gekomen en aan de leerlingen is overhandigd en dat verweerder geen concrete, met stukken gestaafde feiten en omstandigheden heeft gesteld waaruit blijkt dat appellant na de hem op 20 april 2012 gegeven waarschuwing andermaal klassen voortijdig naar huis heeft laten gaan, dan wel dat hij daarop ook vóór 20 april 2012 al een aantal malen was aangesproken.

4.3.3 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de door verweerder als grondslag voor de berisping aangevoerde feiten en omstandigheden zowel elk op zichzelf gezien als in onderling verband en samenhang en mede in het licht van de goede beoordeling die appellant een jaar eerder ten deel viel, veeleer zijn aan te merken als problemen in het functioneren dan als plichtsverzuim, waarop de inzet van een begeleidings- of coachingstraject een passende reactie zou zijn geweest. Dit klemt temeer nu ook verweerder had behoren te onderkennen dat die problemen mogelijk mede hun oorzaak hadden in de persoonlijke omstandigheden die appellant in die periode doormaakte. Op grond hiervan is de Commissie van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen besluiten om appellant wegens plichtsverzuim te berispen. Het beroep daartegen is derhalve gegrond.

Ten aanzien van het ontslag op staande voet

4.4.1 De Commissie stelt het volgende voorop. Onder dringende redenen voor de werkgever worden volgens artikel 7:678 lid 1 BW verstaan: “zodanige daden, eigenschappen of gedragingen van de werknemer, die ten gevolge hebben dat van de werkgever redelijkerwijze niet kan gevergd worden de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.” In lid 2 van voornoemd artikel wordt bepaald dat een dringende reden onder andere aanwezig geacht wordt in de daar genoemde situaties, alsmede (onder k.) wanneer de werknemer “op andere wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt, welke de arbeidsovereenkomst hem oplegt.” De beantwoording van de vraag of sprake is van een dringende reden die het ontslag op staande voet rechtvaardigt, hangt af van de aard en de ernst van de reden en van de overige omstandigheden van het geval, zoals de aard van de dienstbetrekking, de wijze waarop de werknemer zijn dienstbetrekking heeft vervuld, zijn persoonlijke omstandigheden, waaronder de gevolgen voor de werknemer voor het ontslag. Deze omstandigheden kunnen ertoe

leiden dat de op zichzelf dringende reden geen rechtvaardiging vormt voor een ontslag op staande voet.

4.4.2 Bij de mondelinge behandeling is namens verweerster desgevraagd verklaard dat, ofschoon de tekst van de brief van 4 juli 2012 anders doet voorkomen, de feiten en omstandigheden die tot de berisping op 28 juni 2012 hebben geleid, niet mede aan het ontslag op staande voet ten grondslag zijn gelegd. De betreffende passage in die brief (pagina 2, eerste en tweede alinea) is bedoeld als een schets van de achtergrond waartegen het ontslag op staande voet moet worden beschouwd. Die passage had bij wijze van inleiding eigenlijk vooraf moeten gaan aan de dringende redenen die in die brief op de eerste pagina en in de andere alinea's op de tweede pagina zijn weergegeven, doch in de hectiek van het moment waarop de brief moest worden geschreven is dat aan de aandacht ontsnapt. Als dringende redenen voor het ontslag op staande voet zijn aangevoerd, kort gezegd, dat appellant onjuiste cijfers heeft gegeven en in Magister heeft ingevoerd en cijfers voor niet-bestaand of -gemaakt werk in Magister heeft ingevoerd, derhalve dat appellant cijfers van leerlingen fingeert en cijfers in Magister invoert die niet met de werkelijke cijfers overeenkomen, aldus is namens verweerster bij de behandeling verklaard. Derhalve zal de Commissie het onderhavige ontslag op staande voet aan de hand van deze aangevoerde dringende reden(en) beoordelen.

4.4.3 Naar het oordeel van de Commissie is in voldoende mate komen vast te staan dat de door appellant gegeven cijfers in enkele gevallen niet overeenkomen met de door hem in Magister ingevoerde cijfers, dan wel dat de door hem gegeven cijfers niet stroken met de inhoud van het werk. Ook is genoegzaam gebleken dat appellant ook cijfers in Magister heeft ingevoerd, ofschoon daar geen werk tegenover staat en voorts dat in verband met een groepsverslag niet voor iedere leerling van de betreffende groep voor die opdracht in Magister het cijfer is ingevoerd dat op dat verslag is vermeld. Aan verweerster kan worden toegegeven dat de handelwijze van appellant verweerster raakt in haar kerntaak, te weten het opleiden van leerlingen en het vermogen daarover op een betrouwbare wijze verantwoording te kunnen afleggen aan leerlingen, ouders en de inspectie, waarbij in een geval als dit niet relevant is of appellant daarbij niet 'willens en wetens' of anderszins opzettelijk heeft gehandeld. Verweerster moet er immers op kunnen vertrouwen dat haar docenten bij het toekennen van cijfers en de invoering daarvan in Magister zorgvuldig te werk gaan. De Commissie is met verweerster van oordeel dat appellant met deze handelwijze de plichten die de arbeidsovereenkomst hem oplegt zodanig heeft veronachtzaamd dat zij objectief gezien een dringende reden voor een ontslag op staande voet opleveren.

4.4.4 Vervolgens ziet de Commissie zich gesteld voor de vraag of de aard en de ernst van deze dringende reden gezien in samenhang met de persoonlijke omstandigheden van appellant daartegen opwegen in die zin dat van verweerster niet gevergd kon worden appellant te ontslaan met de geldende opzegtermijn. Appellant heeft in dit verband betoogd dat het ontslag op staande voet grote gevolgen voor hem heeft: hij ontvangt geen WW-uitkering, heeft gezien zijn leeftijd een zwakke positie op de arbeidsmarkt en staat op straat. Nu de zomervakantie al was begonnen en appellant de laatste lessen al had gegeven valt bovendien niet in te zien waarom verweerster het dienstverband met appellant niet met een normale termijn had kunnen opzeggen, aldus appellant. Verweerster heeft in dat verband aangevoerd dat de dringende reden een ernstig plichtsverzuim oplevert en dat in het licht daarvan noch de leeftijd, noch zijn financiële situatie kan worden aangemerkt als een omstandigheid op grond waarvan verweerster niet tot haar besluit heeft kunnen komen.

4.4.5 Vast staat dat appellant na een eerste dienstverband voor de bepaalde tijd van één jaar naar aanleiding van een goede beoordeling in maart 2011 met ingang van 1 augustus 2011 bij verweerster

in dienst is op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Evenzeer dient ervan te worden uitgegaan dat de problemen in het functioneren van appellant mede hun oorzaak vonden in zijn echtscheiding (zie 4.3.2, 4.3.3). Weliswaar heeft appellant meegedeeld dat de problemen rondom zijn scheiding grotendeels achter de rug waren ("hij had een nieuwe start gemaakt"), maar verweerster had kunnen en behoren te begrijpen dat een nieuwe start na een scheiding niet direct inhoudt dat die gebeurtenis geen invloed meer op zijn functioneren als docent zou hebben. Zoals hiervoor ten aanzien van het besluit tot berisping is overwogen had het naar het oordeel van de Commissie op de weg van verweerster gelegen om appellant adequaat te (laten) begeleiden en coachen om zijn functioneren in de gegeven omstandigheden te verbeteren, onder andere terzake van de wijze waarop hij toetsen afneemt alsook de wijze waarop afgenomen toetsen en overhoringen behoren te worden afgewikkeld. Dit is in het bijzonder van belang nu laatstbedoelde handelwijze van appellant als dringende reden aan het onderhavige ontslag ten grondslag is gelegd.

4.4.6 Voorts komt gewicht toe aan de omstandigheid dat verweerster aan het eind van het gesprek op 2 juli 2012 heeft meegedeeld dat sprake is van een vertrouwensbreuk en advies zal worden ingewonnen hoe daarmee verder om te gaan. Daarbij is aan appellant meegedeeld dat hij in ieder geval totdat nader overleg met de jurist heeft plaatsgevonden is vrijgesteld van de verplichting werkzaamheden te verrichten, waarbij verweerster desgevraagd aan appellant heeft bevestigd dat het tot de mogelijkheden behoort dat er een eind komt aan de arbeidsovereenkomst. Naar het oordeel van de Commissie diende appellant op grond van die mededeling rekening ermee diende te houden dat verweerster de arbeidsovereenkomst met hem wenste te beëindigen. Uit die omstandigheden kan echter bezwaarlijk worden afgeleid dat op het moment dat het schooljaar 2011-2012 (nagenoeg) ten einde was en zij appellant al had vrijgesteld van zijn werkzaamheden met behoud van salaris, de vertrouwensbreuk als gevolg van de handelwijze van appellant voor verweerster, in de – kennelijke – veronderstelling dat dit de enige manier was om de arbeidsovereenkomst in weerwil van het met die ziekmelding mogelijk samenhangende opzegverbod te beëindigen en daarom haast (zie 4.4.2) geboden was, een zodanige dringende reden oplevert dat dit de inzet van het uiterste middel van ontslag op staande voet rechtvaardigt. Naar het oordeel van de Commissie duiden de bewoordingen van die melding niet op een ongeschiktheid tot het verrichten van de bedongen arbeid als gevolg van ziekte, maar veeleer op een arbeidsconflict dat niet heeft geleid tot stoornissen die appellant hebben verhinderd zijn werkzaamheden te verrichten of te hervatten. Daarvoor vindt de Commissie steun in de beschikking van de kantonrechter te Delft van 19 september 2012 waarbij de arbeidsovereenkomst tussen partijen voorwaardelijk wordt ontbonden, in het bijzonder waar de kantonrechter overweegt dat niet is gebleken dat het verzoek verband houdt met het bestaan van enig opzegverbod. Op een dergelijke situatieve arbeidsongeschiktheid is het opzegverbod tijdens ziekte niet van toepassing. Dit brengt dan mee dat van verweerster kon worden gevergd een minder ingrijpend en vergaand middel aan te wenden om tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst te komen. Indien verweerster al bevreesd was dat appellant aan die ziekmelding zou vasthouden, zoals de gemachtigde van verweerster op de mondelinge behandeling heeft verklaard, en een opzegging daarom niet het door haar beoogde resultaat zou hebben, had zij op de voet van artikel 7:685 BW (onvoorwaardelijk) ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens gewichtige redenen kunnen verzoeken, zoals zij in vervolg op het onderhavige ontslag voorwaardelijk heeft gedaan.

4.4.7 Het voorgaande brengt naar het oordeel van de Commissie mee dat weliswaar sprake is van een handelwijze van appellant die heeft geleid tot een onherstelbaar geschonden vertrouwen wat niet zonder gevolgen kan blijven, maar dat met name gezien de ingrijpende gevolgen die een ontslag op staande voet voor appellant zou hebben, van verweerster in redelijkheid kon worden gevergd om

de arbeidsovereenkomst met appellant te beëindigen anders dan door het uiterste middel van ontslag op staande voet. Dit betekent dat in onvoldoende mate is voldaan aan het vereiste van de subjectieve dringendheid en derhalve niet aan alle eisen voor een ontslag wegens een dringende reden. Het beroep tegen het ontslag op staande voet is daarom gegrond.

4.4.8 Als in het voorgaande reeds behandeld, dan wel niet (meer) ter zake dienend omdat het niet tot een andere uitkomst leidt, behoeft het hetgeen partijen overigens nog naar voren hebben gebracht geen bespreking.

5. De beslissing

De Commissie:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 28 juni 2012 tot schriftelijke berisping van appellant gegrond;
- verklaart het beroep tegen het aan appellant op 4 juli 2012 verleende ontslag op staande voet gegrond.

De beslissing is gegeven te 's-Gravenhage op 26 september 2012 door mr. Th. Geurts, voorzitter, en de leden mr. R.T. Steinvooort-de Groot en de heren G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Manuel, in aanwezigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.